

ชีวิต ๒๐๐

เปอร์เซ็นต์

วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอาทิตย์ที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

ตำแหน่งแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิต

นั่งธรรมะกันก่อนนะ หลับตาเอาใจหยุดนิ่งไปที่ศูนย์กลางกาย
ทุกรูปเลย เอาใจหยุดให้ถูกส่วนที่ศูนย์กลางกายของเรา

อย่าลืมหลักศูนย์กลางกาย หลักนี้สำคัญ จะต้องเอาใจมาหยุดนิ่ง
อยู่ที่ตรงนี้ เพราะศูนย์กลางกายเป็นตำแหน่งแห่งความสุขและความ
สำเร็จในชีวิต เราจะพบความสุขที่แท้จริงได้ ก็ต้องเข้าถึงจุดนี้เท่านั้น
จึงจะรู้จักคำว่า “สุข” ว่ามันเป็นอย่างไร มีลักษณะอย่างไร แตกต่าง
จากคำว่า ความสุขของชาวโลกอย่างไร หรือสิ่งที่เราได้เคยพบเจอ เรา
จะเห็นความแตกต่างกันได้อย่างชัดเจน จนกระทั่งเข้าใจได้ว่า สิ่งที่ชาว
โลกเขาเรียกว่า ความสุข หรือที่เราเคยมีความรู้สึกว่าเป็นความสุข
ที่แท้จริงเป็นแค่ความเพลินเท่านั้น ทำอะไรให้มันเพลิน ๆ ไป แต่ความสุข
ที่แท้จริงอยู่ตรงนี้ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ตรงนี้ที่เดียวเท่านั้น

ความสุขที่ศูนย์กลางนี้แปลก มันจะมีเพิ่มพูนขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่
สิ้นสุดของปริมาณความสุข เป็นความสุขที่เป็นอิสระ กว้างขวาง ไม่มี
ขอบเขต ส่วนความเพลินหรือความสุขของชาวโลก ที่เรียกว่า **โลกียสุข**
อารมณ์มันแค่ชั่วคราว แล้วก็ลดลงไปตามลำดับ แล้วเราก็ต้องแสวงหา
กันใหม่ มันเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วเสื่อมสลายไป แต่ความสุขภายในมี
แต่ยิ่งเพิ่มพูนทวีขึ้นไป ไม่มีที่สิ้นสุด ยิ่งใจเราละเอียดเข้าไปสู่ภายใน
ในเส้นทางสายกลางของกลางเข้าไปเรื่อย ๆ ความสุขยิ่งเพิ่มทวีมาก
เข้าไปเรื่อย ๆ

เพราะฉะนั้น ศูนย์กลางกายนี้สำคัญ เราจะแสวงหาความสุขต้อง ตรงนี้ที่เดียว เป็นสุขที่เที่ยงแท้ถาวร ที่พระอริยเจ้าสรรเสริญว่า เป็นสุข อันเยี่ยม สุขชนิดนี้ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ยืนยันเหมือนกันหมดเลย จะมาตรัสรู้ที่พระองค์ก็ตามยืนยันเหมือนกันหมดว่า สุขชนิดนี้เยี่ยม ที่สุด ท่านไม่ได้บอกกว่าอย่างอื่นเยี่ยมเลย มีคำในตำรับตำรารับรองว่า

นตฺถิ สนฺติปรํ สุขํ สุขอื่นยิ่งกว่าความสงบไม่มี สุขตรงนี้ที่เกิดจาก ใจหยุดนิ่งตรงกลางของกลางนี้เป็นบรมสุข ไม่ใช่สุขธรรมดา เป็นบรมสุข ที่เดียว นิพพาน ปรัมม วทนต์ พุทฺธา พระพุทธเจ้าทั้งหลายตรัสว่า **พระนิพพานเป็นเยี่ยม** เพราะ นิพพาน ปรัมม สุขํ นิพพานเป็นบรมสุข เป็นสุขอย่างยิ่ง เป็นสุขที่เยี่ยมยอด คือ อยู่บนยอดของความสุขทั้งหลาย ได้ยืนยันเหมือนกันหมดเลยทุกพระองค์ ไม่ใช่พระองค์เดียวเท่านั้น

จุดตรงกลางนี้จึงเป็นจุดสากลจริง ๆ ไม่ว่าใครก็ตามในโลกถ้าเข้า ถึงตำแหน่งนี้แล้ว จะรู้จักคำว่า **“บรมสุข”** ว่ามันเป็นอย่างไร ยิ่งใหญ่ ไพศาลอย่างไร

ยิ่งไปกว่านั้น ยังเป็นตำแหน่งแห่งความสำเร็จ เราจะประสบความสำเร็จในชีวิตทุกด้าน ความสำเร็จนั้นเกิดขึ้นอยู่ที่ตรงนี้ก่อน เมื่อเกิดขึ้น ตรงนี้ก็จะกระตุ้นความนึกคิดของเราให้คิดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้พูดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้กระทำอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ตั้งเหตุการณ์ ที่ดี ๆ เข้ามา เพื่อช่วยเสริมให้งานบรรลุเป้าหมาย

จุดนี้เป็นจุดที่สำคัญ เป็นแหล่งกระตุ้นความคิด คำพูด การกระทำ หรือสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกระทั่งเหตุการณ์ดีต่าง ๆ ดึงดูดให้เข้า

มาสู่จุดแห่งความสำเร็จ ดังนั้นการกระทำทุกอย่างจะมีประสิทธิภาพได้ ถ้าเอาใจของเรานั้นยังลงมาในตำแหน่งตรงนี้ ตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ยิ่งละเอียดลึกเข้าไปเท่าไร ความสำเร็จก็จะยิ่งมีมาก ถ้าละเอียดเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด พลังก็เพิ่มเป็น ๒ เท่า ถ้าถึงกายทิพย์ก็ ๓ เท่า ถึงกายรูปพรหมก็ ๔ เท่า กายอรูปพรหมก็ ๕ เท่า เข้าถึงกายธรรมในกายธรรมก็ไม่มีที่สิ้นสุดเพิ่มพูนขึ้นไปเรื่อย ๆ เลย ความสำเร็จในชีวิตก็ดี ความสุขก็ดี ไม่มีขอบเขต

เพราะฉะนั้น ศูนย์กลางกายนี้จึงเป็นตำแหน่งสำคัญที่พวกเราทุกคนจะต้องเอาใจใส่ คือ เอาใจของเรามาใส่ตรงนี้ มาหยุดตรงนี้ ถึงจะเข้าใจ แล้วก็ประสบความสำเร็จอย่างที่หลงพ้อได้กล่าวมาแล้ว

ความสำเร็จของพระพุทธเจ้าหรือความเป็นพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ นั้นก็เกิดขึ้นที่ตรงนี้เหมือนกัน ไม่ได้เกิดขึ้นที่ตรงไหนเลย ความสำเร็จที่จะเอาชนะกิเลสอาสวะ ชะพण्याมาร ก็ตรงตำแหน่งนี้ทีเดียว

ดังนั้น ทุกคนต้องศึกษาให้เข้าใจ แม้บางรูปมีความจำเป็นต้องลาสิกขา ไปศึกษาต่อก็ดี ไปประกอบธุรกิจการงานก็ดี ก็ควรใช้ชีวิตในโลกทั้งสอง คือ โลกภายในกับโลกภายนอกนั้นให้สมบูรณ์ควบคู่กันไป

โลกภายใน คือ เอาใจหยุดเข้ามาสู่จุดกลางตรงนี้

โลกภายนอก คือ การประกอบธุรกิจการงานหรือการศึกษาเล่าเรียน

ต้องทำโลกทั้งสองนี้ให้สมบูรณ์ หรือมีชีวิต ๒๐๐ เปอร์เซนต์ คือ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ภายใน กับ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ภายนอก ถ้าหากเป็นได้

อย่างนี้ การลาสิกขาเพื่อไปใช้ชีวิตในทางโลกนั้น ชีวิตก็สามารถที่จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางได้

วันนี้ เป็นวันที่พวกเราจะได้ร่วมใจกันกรณากฐิน เราจะมีอันสงฆ์ทั่วถึงกันทุกรูป ส่วนผู้ที่จำเป็นจะต้องลาสิกขา แม้อันสงฆ์บางอย่างจะไม่ได้ แต่บุญกุศลนั้นได้เท่าเทียมกันตลอด และจะมีโอกาสศึกษาศาสนพิธีในด้านนี้ด้วย

เมื่อลาสิกขาไปแล้ว ขอให้นึกถึงวันที่พวกเรามีโอกาสมาปฏิบัติธรรมร่วมกันกับหลวงพ่อกัน ตลอดระยะเวลา ๑ พรรชานี้ แม้จะไม่มีโอกาสได้พูดจา หรือได้ถามข้อสงสัย แต่ก็ได้ปฏิบัติธรรมร่วมกันมาตลอดทุกอาทิตย์ ไม่ได้ขาดเลย ๑๒ อาทิตย์ในพรรชานี้ ซึ่งเป็นพื้นฐานทำให้พวกเราเข้าใจเรื่องการปฏิบัติธรรม เมื่อลาสิกขาไปแล้ว จะได้นำวิธีการเหล่านี้ไปปฏิบัติต่อไป

ภาพที่พวกเราปฏิบัติธรรมร่วมกันนี้จะประวัติศาสตร์ชีวิตอันงดงามของพวกเราทั้งหลาย ดังนั้นขอให้ระลึกนึกถึงผลบุญตั้งแต่เริ่มต้นบวชวันแรก จนกระทั่งถึงวันที่เราจะลาสิกขา

สำหรับผู้ที่จะลาสิกขา ให้ระลึกนึกถึงผลบุญทุกวันทุกคืน จนกระทั่งถึงวันที่เราลาสิกขาว่า ตลอดระยะเวลา ๑ พรรษา เราปฏิบัติกิจวัตรไม่ได้ขาดตกบกพร่องเลยแม้แต่นิดเดียว ทั้งทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น ร่วมทำสังฆกรรม ตลอดจนกระทั่งได้ศึกษาภาคทฤษฎี ภาคปริยัติ รวมทั้งปฏิบัติกันอย่างสม่ำเสมอ

บิณฑบาตก็ไม่ได้ขาด กวาดลานวัดก็ทำกัน ช่วยเหลือกันทุก ๆ รูป
กิจการงานพระศาสนาต่างก็ช่วยกันคนละไม้คนละมือ เป็นที่น่าเลื่อมใส
แก่ผู้ที่พบเห็น หรือได้ยินได้ฟังกันทั้งนั้น สิ่งเหล่านี้เป็นบุญเป็นกุศลของ
พวกเราทุกรูป เพราะฉะนั้นให้ระลึกนึกถึงผลบุญที่เราได้ประพฤติปฏิบัติ
ธรรมตลอดระยะเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมา

อธิษฐานจิต แฝ่ส่วนกุศล

แล้วอธิษฐานจิตร่วมกันว่า ขอให้บุญกุศลนี้เป็นเครื่องสนับสนุนให้
ตัวของเรา ซึ่งมีความจำเป็นต้องลาสิกขาไปใช้ชีวิตในทางโลก ให้ประสบ
ความสุข ความเจริญ ความรุ่งเรืองในธุรกิจการงาน ในการศึกษาเล่าเรียน
ประสบความสำเร็จในการครองชีวิต ให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข จะไป
อยู่แห่งหนตำบลใดก็ตาม ก็ให้นำความสว่างไสวไปสู่สถานที่นั้น ให้เป็น
ที่รักของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

ให้พลังบุญนี้คุ้มครองให้ทำแต่ความดีไปจนกระทั่งหมดอายุขัย อย่า
ให้ทำความชั่วเลย ให้เราเข้าถึงพระธรรมกาย ให้รู้แจ้งเห็นจริงในธรรมะที่
พระผู้มีพระภาคเจ้าท่านได้ตรัสรู้ให้ได้รู้เห็นถูกต้องร่องรอยตรงไปตาม
ความเป็นจริงทุกประการ และให้บรรลุมรรคผลนิพพาน ให้อธิษฐานกัน
ไปอย่างนี้ทุกวันทุกคืนนะ

แล้วก็แผ่ส่วนบุญส่วนกุศลไปยังสรรพสัตว์ทั้งหลาย ตั้งแต่บิดา
มารดาผู้ให้กำเนิดเรา ครูบาอาจารย์ผู้ให้ความรู้ อุปัฏฐากทุกคนผู้ให้
ชีวิต ให้กำลังกายกำลังใจที่เราจะได้ศึกษาความรู้ในทางพระพุทธศาสนา
ตลอดจนกระทั่งหมู่ญาติ ให้เขามาร่วมอนุโมทนาบุญ รวมถึงสรรพสัตว์

ทั้งหลายที่ไม่มีประมาณ ให้มีส่วนแห่งบุญกุศลที่เราตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติตลอดระยะเวลา ๑ พรรษา นี้ ให้สรรพสัตว์ทั้งหลายมีความสุข ความเจริญ มีดวงตาเห็นธรรม ให้เข้าถึงพระธรรมกาย

แม้ว่าจะเป็นสรรพสัตว์ที่ยังอยู่ในอบายก็ตาม เมื่อถึงวาระที่จะพ้นจากอบายมาเป็นมนุษย์ ก็ให้บุญกุศลนี้ติดตามรักษาเขา ประคับประคองจิตใจเขา ให้เขาได้เข้าถึงพระธรรมกาย อธิษฐานจิตอย่างนี้นะ สำหรับท่านที่จะต้องลาสิกขา

สำหรับท่านที่ตั้งใจจะศึกษาธรรมะในพระพุทธศาสนาให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไปนั้น ก็อธิษฐานจิตให้บุญกุศลที่เราประพฤติปฏิบัติได้ต่อเนื่องมาตลอดระยะเวลา ๑ พรรษา นี้ อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ให้เรามีพลังบุญพลังบารมี ที่จะสร้างบารมีในเพศสมณะให้ได้ตลอดรอดฝั่ง จนกระทั่งหมดอายุขัย อย่าได้ครึ่ง ๆ กลาง ๆ อุปสรรคต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นมาตัดรอนบารมีก็ให้ละลายหายสูญให้หมด ให้มีแต่สิ่งที่มาช่วยเสริมการสร้างบุญสร้างบารมีให้ไปได้ตลอดรอดฝั่ง

ให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ไข้ ให้สติปัญญาเฉียบแหลม แดกเจ้านในธรรมวินัยที่จะไว้สอนตัวเองแล้วก็สอนผู้อื่นด้วย ให้เราได้เข้าถึงธรรมะที่ยิ่ง ๆ ขึ้นไปตามลำดับ ให้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในธรรมะทั้งหลายทั้งปวงที่ควรจะรู้จะเห็น อธิษฐานจิตซ้ำกันไปอย่างนั้น แล้วทำใจให้สบายกันทุกรูปนะ ๐